

Zapisywanie ruchu

Aby zapisywać ruch ciał, bracia Louis i August Lumière w 1895 r. skonstruowali kinematograf, czyli kino.

Tradycyjna kamera filmowa w ciągu sekundy wykonuje 24 nieruchome zdjęcia. Jeżeli ciało się porusza, na kolejnych fotografiach zmienia się jego położenie. Nieruchome zdjęcia wyświetla się na ekranie co $\frac{1}{24}$ sekundy. Oko ludzkie nie odróżnia obrazów zmieniających się w takim tempie, więc przy ich oglądaniu odnosi się wrażenie ciągłości ruchu.

Obecnie do tworzenia filmów najczęściej używa się kamery wideo, która rejestruje obrazy na dysku magnetycznym. Wyświetla się je na ekranie telewizora lub komputera. Taki obraz można obejrzyć, zatrzymując film w dowolnym momencie.